

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 18-05-2016
Enhed: Primær Sundhed, Ældrepolitik og Jura
Sagsbeh.: DEPMAKI
Sagsnr.: 1605382
Dok. nr.: 87624

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 4. maj 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 13 (L 184) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 13:

”Vil ministeren bekræfte, at ’forbud mod at udøve virksomhed under oplysning af en sag om midlertidig autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning’ er tiltænkt helt undtagelsesvis sager, hvor der skønnes at være en påtrængende og konkret fare for patientsikkerheden?”

Svar:

Jeg har foreslået, at der i autorisationslovens § 9 b gives Styrelsen for Patientsikkerhed hjemmel til at træffe afgørelse om, at en sundhedsperson får helt eller delvist forbud mod at udøve faglig virksomhed, mens en sag om midlertidig autorisationsfratagelse eller midlertidig virksomhedsindskrænkning oplyses.

Et forbud om, at en sundhedsperson straks ophører med at udføre faglig virksomhed kan, jf. den foreslåede § 9, b stk. 2, meddeles, hvor det af hensyn til patientsikkerheden skønnes nødvendigt som følge af begrundet mistanke om fare for patientsikkerheden på grund af manglende egnethed eller alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed.

Af lovforslagets afsnit 4.6.2. om overvejelserne bag den foreslåede bestemmelse fremgår bl.a. følgende:

”Bestemmelsen kan for eksempel tænkes anvendt i en situation, hvor en sundhedsperson i forbindelse med et tilsynsbesøg umiddelbart forekommer at være påvirket af rusmidler eller svækket af sygdom i forbindelse med udøvelse af faglig virksomhed. I den givne situation vil det efter omstændighederne være relevant at indlede en sag om midlertidig virksomhedsindskrænkning eller autorisationsfratagelse, men der vil kun undtagelsesvis være grundlag for at træffe afgørelse herom straks. Under hensyntagen til behovet for at undgå fare for patientsikkerheden vil det kunne være relevant at give den pågældende sundhedsperson forbud mod at udøve faglig virksomhed, mens mistanken mod denne undersøges.

Det er forventningen, at der ikke ofte vil være behov for at give forbud mod helt eller delvist at udøve faglig virksomhed, jf. den foreslåede § 9 b i autorisationsloven, mens mistanken mod den pågældende undersøges. Det er således ikke hensigten, at hjemlen til at træffe afgørelse om forbud skal træde i stedet for afgørelser om midlertidig autorisationsfratagelse eller midlertidig virksomhedsindskrænkning. Afgørelser om forbud er således forbeholdt situationer, hvor det skønnes nødvendigt af hensyn til patientsikkerheden, at sundhedspersonen straks ophører med faglig virksomhed.”

Med henvisning til bemærkningerne er det således ikke hensigten med bestemmelsen, at den er tiltænkt helt undtagelsesviser sager. Det forudsættes imidlertid, at der ikke ofte vil være grundlag for at træffe afgørelse om forbud.

Baggrunden for den valgte formulering er et ønske om ikke gøre adgangen til at træffe afgørelse om forbud for restriktiv i situationer, hvor der ud fra et hensyn til patientsikkerheden er behov for, at en sundhedsperson straks ophører med sin faglige virksomhed.

Omvendt er der selvfølgelig også et nødvendigt hensyn at tage til den berørte sundhedsperson, således at denne ikke afskæres fra at udøve sin virksomhed, med mindre det er nødvendigt og proportionalt i forhold til varetagelse af patientsikkerheden.

Følgende er følgelig præciseret i bemærkningerne til bestemmelsen:

”[...] af hensyn til retssikkerheden for den sundhedsperson, som en afgørelse om forbud vedrører, [er det] afgørende, at en afgørelse om forbud ikke anvendes udover situationer, hvor det af hensyn til patientsikkerheden er nødvendigt, at sundhedspersonen straks ophører med faglig virksomhed, samt at afgørelsen om forbud ikke tidsmæssigt udstrækkes udover det nødvendige.”

Om der med den forslåede bestemmelse er fundet den rette balance mellem hensynet til patientsikkerheden og sundhedspersonernes retssikkerhed vil indgå i den kommende evaluering, jf. afsnit 2 i lovforslaget og mit svar på spm. 10 (SUU L 184).

Med venlig hilsen

Sophie Løhde / Mads Kirkegaard